

[Albertsen]

de, at vi kan spare rigsrevisionen.« Dermed siger ministeren: hvis du ikke svarer mig på en ordentlig måde, så skal jeg nok sørge for, at rigsrevisionen kommer efter dig. Den magt og adkomst har ministeren ikke, fordi der udtrykkelig står i betænkningen fra 1975, at man ved at etablere rigsrevisoratet vil sikre en instans, der er uafhængig af regering og folketing. Derfor kan det kun afgøres af kollegiet, ikke af nogen minister. Det er en god ordning, som jeg er sikker på at ministeren vil bidrage til at værne om for fremtiden.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Det, jeg ville spare rigsrevisionen for, var ulejligheden med at modtage en henvendelse, som rigsrevisionen efter alt at dømme ville tage op. Jeg må gentage, at der står i loven, at rigsrevisoren bistår ministrene, og det er ret umisforståeligt. Jeg synes ikke, vi skal gentage hinanden, for jeg forstår godt, hvad spørgeren siger, og han forstår også, hvad jeg siger.

Ole Espersen (S):

Jeg forstår ikke, hvorfor rigsrevisionen overhovedet er nævnt i det brev. Efter loven er der, som ministeren siger, altså en mulighed for, at man kan få bistand fra rigsrevisor til løsningen af visse opgaver. For at vide, om ministeren har brug for den bistand, er det vel, at ministeren skriver til rektoren for RUC. Brevet har til hensigt at få oplyst, hvad der er foregået, således at ministeren kan se, om det, der er sket, er korrekt eller ikke korrekt. Jeg går ud fra, at man, når man havde fået det materiale, og hvis ministeren fandt, at der var forretningsgange, som var forkerte, så kunne gå til rigsrevisionen. Men det er da vist meget usædvanligt, at man, når man som minister inden for sit forvaltningsområde beder om oplysninger af regnskabsmæssig karakter, nævner rigsrevisionen, før man har fået disse oplysninger.

Derfor er mit spørgsmål: hvad var hensigten overhovedet, når det ikke var en trussel, med at nævne rigsrevisionen allerede på det stadium?

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Man har jo tit fået rapporter fra rigsrevisionen, som har opfordret ministrene til at ud-

færdige regler på et felt, hvor de mener, at der er uklarhed.

Det, det drejer sig om her, er, tror jeg nok, en situation, hvor der er meget, meget vide rammer for, hvad universiteterne kan gøre. Der nævner jeg blot, at det kunne tænkes, at jeg ville bede rigsrevisionen om at tage stilling til, om dette var et rigtigt område at lave regler for, fordi der er meget få regler på dette felt.

I øvrigt tager jeg hr. Ole Espersens indlæg som en meningstilkendegivelse. Man kan altid bagefter overveje, om man skulle have gjort tingene på en anden måde. Det kan man.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1054

10) Til *industriministeren* af:

Tove Lindbo Larsen (S):

»Har ministeren planer om at ændre personalenormeringerne i monopoltilsynet?«

Skriftlig begrundelse

Det fremgår af dagspressen – Aktuelt den 20. april 1983 – at en ledig stilling som kontorchef i monopoltilsynet konstitueres i stedet for besættes.

Det ville være en forringelse af mulighederne for at opfylde intentionerne i monopolloven, hvis der bliver tale om personalenedskæringer. Derfor ønskes en redegørelse om eventuelle planlagte nedskæringer.

Tove Lindbo Larsen (S):

Det er fremgået af meddelelser i dagspressen, at industriministeren er i gang med personalerokeringer imellem forskellige områder i industriministeriet. Jeg har nævnt et eksempel på det i min begrundelse. Senest er oplyst, at ændringer i monopoltilsynet måske var undervejs. Det er min vurdering, at personalenedskæringer vil forringe monopoltilsynets muligheder for at opfylde intentionerne i monopolloven, og derfor vil jeg spørge, om industriministeren har planer om at ændre personalenormeringerne i monopoltilsynet.

Industriministeren (Stetter):